

Harry Potter, Magia, Alchemia i Zakon Feniksa

Szkoła Magii i Czarodziejstwa. Magia i Tantra. Dziedziny Magii. Czarna Magia. Magia Naukowo. Szamanizm Tybetański. Magia Świcy i Ognia. Zakon Hermesa. Zakon Feniksa.

Harry James Potter, syn Jamesa i Lily Potterów, to magiczno-edukacyjna postać fikcyjna, główny bohater serii książek o magii dla młodzieży. Harry Potter w zamyśle autorki narodził się w drugiej połowie lat 90-tych ubiegłego wieku. Harry Potter urodził się prawdopodobnie **31 lipca 1980** roku. Data obliczona na podstawie wiadomości z „Komnaty Tajemnic” nie zgadza się z pewnymi szczegółami w powieści, dlatego uznajemy ją za prawdopodobną. Oto skrócona historia bohatera serii magicznych powieści z pogranicza fachowej nauki magii i okultyzmu oraz fantastyki duchowej. Gdy Harry Potter miał około roku, jego rodzice zamordowani zostali przez złego Lorda **Voldemorta**, symbol mroku i ciemności. Voldemort jako postać czarno-magiczna, demoniczna, asurowa, podjął także próbę zamordowania Harry’ego Pottera, jednak zaklęcie odbiło się i trafiło w Voldemorta, który stracił przez to całą swoją moc i stał się bytem pasożytującym na innych. Zaklęcie, które trafiło w Harry’ego Pottera, pozostawiło na jego czole trwały ślad – bliznę w kształcie błyskawicy. Po śmierci rodziców Harry Potter, decyzją **Albusa Dumbledore’a**, umieszczony został u swoich jedyńskich żyjących krewnych: Petunii i Vernona Dursleyów. Spędził u nich dziesięć lat upokorzeń, będąc szykanowanym pod byle pretekstem, stając się workiem treningowym dla syna Dursleyów, Dudleya. W dniu swoich jedenastych urodzin Harry dowiaduje się od **Hagrida**, posłańca Dumbledore’a, że jest czarodziejem (szamanem, magiem), a jego rodzice wcale nie zginęli – jak wmawiano mu przez lata – w wypadku samochodowym.

Harry Potter otrzymuje zaproszenie do Hogwartu, elitarnej szkoły dla czarodziejów, magów i okultystów. Po chwili wahania zgadza się wyruszyć z Hagridem do Londynu na ulicę Pokątną, by zakupić przedmioty niezbędne do magicznej, czarodziejskiej edukacji. Wyrusza w nowy świat z nadzieją, że będzie on lepszy niż ten, który pozostawia. **Świat czarodziejski, magiczny** okazuje się lepszy, ale często równie nieprzyjemny jak ten mugolski. Okazuje się też światem o wiele bardziej niebezpiecznym – oprócz przyjaciół, Harry Potter znajduje także prawdziwych wrogów. Ponownie przyjdzie stanąć mu oko w oko z Voldemortem, który pragnie odzyskać swoje ciało, moc i zemścić się na Harrym Potterze. Świat magiczny, czarodziejski ma mimo wszystko też swoje dobre strony: Harry Potter poznaje swoich pierwszych w życiu przyjaciół, przez wielu uważany jest za bohatera. Hogwart staje się jego prawdziwym domem, a odczucie to zaakcentowane zostało w filmie „Harry Potter i Kamień Filozoficzny”, gdzie po roku spędzonym w Hogwarcie Harry Potter na pytanie: Dziwnie jest wracać do domu, prawda? odpowiada: Tam to nie dom. Nie mój. – miejscem, w którym znajduje ciepłe łóżko i posiłki, w którym inni interesują się jego sprawami, w którym ktoś zawsze jest gotów go wysłuchać. Nauka magii, czarodziejstwa czy szamanizmu okazuje się rzeczą trudną, aczkolwiek w większości przypadków dość przyjemną i owocną.

HOGWART - SZKOŁA MAGII I CZARODZIEJSTWA

Szkoła Magii i Czarodziejstwa w Hogwarcie (ang. *Hogwarts School of Witchcraft and Wizardry*) – powieściowa magiczna uczelnia kształcąca przyszłych czarodziejów, magów. Szkołę Hogwart wymyśliła J.K. Rowling, autorka powieści magicznych Harry Pottera. Dyrektorem Hogwartu był do 1997 roku Albus Dumbledore. Szkoła magii i czarodziejstwa zlokalizowana jest w średniowiecznym zamku, położonym gdzieś w Szkocji nawiązując do dawnej

celtyckiej tradycji magii, a dokładną lokalizację znają tylko zainteresowani. Jak sugeruje dokument telewizyjny zrealizowany przez Discovery Channel, inspiracji autorka szukała w szkockiej Gordonstoun School. Magiczny Hogwart jest szkołą, do której trafić mogą osoby przejawiające magiczne zdolności, i które ukończyły szkolenie z magii w zakresie podstawowym. Hogwart zastępuje naukę w mugolskim college'u. Do Hogwartu trafia się w wieku **lat jedenastu**, nauka magii trwa **siedem lat**. W trakcie edukacji przechodzi się dwa ważne testy: sumy (standardowe umiejętności magiczne), pisane w piątej klasie, sprawdzające wiedzę ucznia, oraz **owutemy** (okropnie wyczerpujące testy magiczne) – najważniejsze egzaminy, porównywalne do matury. Hogwart jest placówką koedukacyjną w dziedzinie wszech-magii. Uczęszczać do niego mogą zarówno dzieci magów czarodziejów, jak i dzieci mugoli mające choć kroplę krwi czarodziejów przez co wykazujące odpowiednie predyspozycje.

Szkoła magii została założona około tysiąca lat temu przez czwórkę największych czarodziejów tamtych czasów: **Godrica Gryffindora, Helgę Hufflepuff, Rowenę Ravenclaw** oraz **Salazara Slytherina**, po nazwiskach których nazwy noszą **hogwarckie domy** (patrz: Gryffindor, Hufflepuff, Ravenclaw, Slytherin). Początkowo założyciele magicznej szkoły samodzielnie wybierali osoby, które godne są studiowania magii. Po pewnym czasie **Slytherin** zażądał, aby magii nauczać tylko osoby „czystej krwi”, jednak nie zdołał przekonać innych, więc opuścił zamek. Wokół tego wydarzenia narosła legenda o **Komnacie Tajemnic**. Po śmierci założycieli ich dzieło zostało kontynuowane. Pozostała po nich **Tiara Przydziału**, dokonująca selekcji uczniów do poszczególnych domów. Hogwart jest placówką z internatem, uczeń po otrzymaniu przydziału zamieszkuje wraz z innymi członkami domu w **dormitorium**, w którym spędza wolny czas: uczy się, relaksuje, bawi itd. Do szkoły magii uczeń dojeżdża **Hogwarts Expressem** - pociągiem odjeżdżającym z peronu 9 i 3/4 (z londyńskiego dworca King's Cross), tymże pociągiem wraca do domu na zimowe i letnie ferie collegu magii. Podział uczniów na cztery kategorie dla ich dalszej magicznej edukacji jest zgodny z najlepszymi magicznymi tradycjami Europy i Azji!

Początkowo wszyscy uczniowie szkoły magii uczą się tych samych, podstawowych przedmiotów, m.in. **transmutacji, obrony** przed czarną magią, **eliksirów i zaklęć (mantramów)**. W trzeciej klasie do przedmiotów magicznych, tych nauczanych w szkole magii, dochodzą jeszcze te, które wybrali uczniowie. Mogą wybierać spośród np.: mugoloznawstwa, starożytnych **run, numerologii, wróżbiarstwa**, opieki nad magicznymi stworzeniami. Od trzeciej klasy uczniom wolno także w określone dni wyjść do **Hogsmeade**, wioski położonej niedaleko Hogwartu - jedynej wioski w całej Wielkiej Brytanii zamieszkaną wyłącznie przez czarodziejów i magów. **Hogwart** jest jedną z **trzech szkół magicznych** (obok **Durmstrangu** i francuskiego **Beauxbatons**) startujących w **Turnieju Trójmagicznym**, rywalizacji największych i najlepszych magicznych szkół czarodziejów w całej Europie. Turniej ten organizowany jest co pięć lat. W średniowieczu był bardzo popularny, jednak został zakazany, ponieważ zbyt wielu jego uczestników ginęło. Czarodziejska saga Harry Pottera nawiązuje do najlepszych **tradycji magii**, szamaństwa i czarodziejstwa jakie znane są w Europie i mocno posługuje się okultystyczną, magiczną symboliką, a także omawia program nauczania rzeczywiście istniejących szkół ezoterycznych, tajemnych szkół magii, mistyki i hermetyzmu.

Szkoła magii może także pochwalić się świetną drużyną quidditcha (wielu absolwentów Hogwartu zasila międzynarodowe drużyny uprawiające ten sport) czy potężną biblioteką, w której znajdują się tysiące fascynujących magicznych dzieł. Porządku w Hogwarcie pilnują prefekci, wybierani spośród starszych klas, oraz woźny Argus Filch. Zamek uczelni jest potężną budowlą, pełną magicznych przejść, pomieszczeń zmieniających się przy każdym wejściu, schodów, lubiących zmieniać swoje położenie, mówiących zbroi rycerzy, obrazów, których „lokatorzy” żyją swoim życiem, czy duchów, za życia należących do różnych sfer. To wszystko sprawia, że Hogwart jest szkołą wyjątkową, fascynuje każdego, kto się w nim znajdzie. Zbadanie wszystkich jego tajemnic i zakamarków jest niemalże niemożliwe, dotychczas udało się to bardzo niewielu osobom. Archetypowy obraz nauki magii jak na powieść magiczną przystało jest przedstawiony wzorcowo, a dorastające pokolenie otwartych i wrażliwych nastolatków ma doskonałe **źródło inspiracji** dla dalszych poważnych poszukiwań i studiów w dziedzinach takich jak **ezoteryka, magia, okultyzm**. Pradawna celtycka i mitraicka kultura duchowa Europy zresztą od zawsze ku temu zachęca! Pomimo tępienia magii i czarostwa przez chrześcijańską inkwizycję oraz mordowania tysięcy mistrzów i kapłanów magii obojga płci rocznie przez setki lat terroru ideologicznego z Watykanu, magia przetrwała, a rozkwit szkół okultnych i duchowych najlepiej o tym świadczy! **Magia** to inaczej **Tantra**, jak to ta dziedzina nazywana jest szerzej w kulturze całego superkontynentu Azji i Europy, a dzięki temu gruntowna **odnowa duchowa** mugolskiego społeczeństwa profanów i laików jest bardzo realistyczna i może przebiegać sprawnie!

MAGIA I TANTRA

Ludzie zainteresowani **Magią i Hogwardem** mogą wiele skorzystać wglębiając się w starożytne nauki **magicznej** Tantry, która jest euro-azjatycką magiczną religią szamańskiego typu obejmując tak zwaną magię i ezoterykę zachodnią, ale dając dużo więcej nauk i praktycznych wskazówek! **Tantra** to magia obrzędowa, biała (dobroczynna, naturalna), czerwona (miłosna) i czarna (obronno-wojenna) zarówno w wyższej jak i w niższej postaci! **Tantra** kojarzona jest z magią czerwoną, miłosno-erotyczną, ale to jest jedynie dziennikarskie i mugolskie przybliżenie, które nie oddaje rzeczywistości! Magia biała Magia jako nauki podstawowe zawiera astrologię, numerologię, radiestezję i zielarstwo bez znajomości których trudno powiedzieć, że ktoś zajmuje się magią! Magia biała, dobroczynna, to **Boska Magia** pozbawiona wszelkich egoistycznych pobudek, szczególnie takich jak żądza władzy, ambicja, czy też chęć zysku i skierowana jest ogólnie ku dobru całego świata, a zwłaszcza ludzi. Magia obrzędowa to magia rytuałów, poprzez które wzywane są potęgi duchowe wyższe od człowieka, a także rozkazywanie **elementalom**, istotom, które stoją niżej od człowieka na wielkiej ewolucyjnej drabinie. Magia u przełomu XX i XXIw. rozpowszechnia się masowo od czasów napisania pierwszej magicznej powieści przygód Harry Potera, a zainteresowanie pokolenia Magią ciągle wzrasta, stąd staramy się pokazywać autentyczne źródła magicznych nauk, praktyk i możliwości rozwoju! **Magya** z Sanskrytu oznacza "to, co usuwa trucizny i niszczy wrogów" stąd jasno widać leczniczy i obronny kierunek wszelkich głębszych magicznych studiów duchowych, okultystyczno-ezoterycznych!

ALCHEMIA

Alchemia to nauka łącząca elementy dzisiejszej chemii, fizyki, sztuki, semiotyki, psychologii, metalurgii, medycyny, astrologii, mistycyzmu i religii. Wspólnym celem alchemików było odkrycie sposobu na przekształcenie ołowiu w złoto (kamień filozoficzny), stworzenie leku na wszystkie choroby (panaceum) oraz utworzenie eliksiru nieśmiertelności. Ołów jest symbolem tego co ziemskie, ciężkie i światowe, a złoto to symbol duchowej, boskiej osobowości! **Bolos z Mendes** był pierwszym znanym nam uczonym w dziedzinie alchemii, przypuszczalnie żyjący w II w p.n.e. Bolos jednak bardziej był znany ze swojego drugiego imienia Demokryta, którym zwykł był podpisywać swoje prace. Poświęcił się on badaniu zagadnienia przemiany, czyli transmutacji jednych metali w inne, a przede wszystkim ołowiu w złoto. Jego dzieło o barwieniu złota, srebra i kamieni purpurą było najprawdopodobniej wielkim impulsem do podejmowania praktycznych prób alchemicznych. Go Hung był najstarszym znanym dziś chińskim alchemikiem, który pozostawił po sobie jakiegokolwiek pisma. W księdze Pao Pu Izu opisywał on przemiany alchemiczne za pomocą, których można było uzyskać środek zapewniający wieczną młodość i nieśmiertelność oraz osiąść nadprzyrodzone zdolności. Kto zdobył ten magiczny lek mógł bez szwanku przejść przez ogień, chodzić po wodzie, rozkazywać duchom i demonom. **Go Hung** opisał także przemianę rtęci i cynobru w złoto. Efekt przyjmowania receptur zawartych w pismach alchemika przynosił często skutek odwrotny do zamierzonego. **Sufi Awicenna** jako jedyny mag, alchemik wyciągnął wnioski z niepowodzeń trwających od wieków w poszukiwaniu metody zmieniania metali w złoto, dlatego też zajął się medycyną i stał się największym i najstynniejszym lekarzem aż do czasów nowożytnych. Jedynym znanym nam czarodziejem, któremu udało się stworzyć tzn. Kamień Filozoficzny był **Nicolas Flamel**, który wraz ze swoją małżonką żył ponad 630 lat. Niestety z powodów nam nieznanych słynny alchemik musiał zniszczyć ów magiczny kamień. Uczeni i znani nam dziennikarze czarodziejskich gazet donoszą nam o jakimś powiązaniu z Tym Którego Imienia Nie Wolno Wymawiać Profanom, ale stu procentowej pewności nie mamy. Z nowożytnych magów-alchemików doskonale znanym jest St. Germain oraz jego magia Fioletowego Płomienia Transmutacji i liczne cuda!

ANIMAGOWIE

ANIMAG - jest to taki mag, czarodziej, który potrafi zamieniać się w jakieś zwierzę nie tracąc ludzkiej świadomości i magicznych mocy. W powieściach o Harrym Potterze jest to zdolność bardzo rzadka i ograniczona: nie każdemu wolno z niej korzystać a Ministerstwo Magii prowadzi rejestr animagów. Dlatego właśnie każdy z animagów musi być zarejestrowany z podaniem zwierzęcia w jakie ma możliwość się zamieniać. Ten rodzaj magii jest od wieków praktykowany przez tybetańskich lamów i wielu indyjskich joginów! Joga i tantra uczą o możliwości czasowej przemiany człowieka w kilkanaście rodzajów zwierząt na co pozwala zawartość kodu genetycznego człowieka, jednak trzeba dbać o to, aby nie zostać w ciele zwierzęcia po zakończeniu takiego eksperymentu!

Animagami w Harrym Potterze są:

- Profesor McGonagal- zamienia się w burą kotkę,
- Peter Pettigrew-zamienia się w szczura,
- Syriusz Black- zamienia się w czarnego psa,
- James Potter- zamienia się w jelenia,
- Rita Skeeter- zamienia się w żuka.

ANTYMUGOLSKIE ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA!

Antymugolskie środki bezpieczeństwa (ostrożności) to magiczne środki, pozwalające na ukrycie świata czarodziejów przed mugolami. Zastosowano je m.in. do ukrycia Hogwartu - Szkoły Magii i Czarodziejstwa, Dziurawego Kotła, Banku Gringotta, ulicy Pokątnej, stadionu mistrzostw świata w quidditchu.

A oto magiczne środki bezpieczeństwa:

- **nienanoszalność** - cecha, nie pozwalająca na naniesienie na mapę położenia danego budynku, który posiada tę cechę;
- **zaklęcia zapomnienia** - zaklęcia powodujące modyfikację pamięci, tak aby wymazać z niej pewne wydarzenia;
- **modyfikacja pamięci** - korekta wspomnień i opinii mugoli;
- **zaklęcia antymugolskie** - zaklęcia powodujące, że mugole nie zbliżają się do danego miejsca bo np. przypominają sobie o jakiejś bardzo ważnej sprawie lub w miejscu osłoniętego zaklęciem zamku widzą rozsypującą się ruinę z tabliczką "WSTĘP WZBRONIONY";
- **przestrzeganie odpowiednich przepisów.**

HARRY - ZNACZENIE IMIENIA

Imię Harry zarezerwowane jest dla chłopca lub człowieka z niższej klasy społecznej. Harry jako rzeczownik oznacza karty do gry gorszej jakości, a jeśli ktoś poprosi o 'harry'ego' jakiegoś dealera, to dostaniecie świeżutką heroinę. Natomiast 'harry' jako czasownik oznacza zadrećcać, plądrować, martwić, nękać lub podjudzać. Wspaniałe miano dla bohatera milionów współczesnych dzieciaków. Potter to Cygan lub włóczęga. James w staroangielskim oznacza łom, głowę owcy albo suweren, dawny rodzaj monety. A Harry James to nos lub przód czegoś. Przy okazji, Dudley to ktoś skrajnie nudny i męczący, Alastor to grecki bóg zemsty, Moody to ktoś kapryśny, humorzasty lub zachowujący się podejrzanie.

CZYM JEST MAGIA (TANTRA)?

Czy wiesz w ogóle co to jest magia? **Magia**, inaczej **Tantra** to wpływanie na otaczającą rzeczywistość poprzez stosowanie zaklęć (Mantramów), czarów, eliksirów, różdek, rytuałów i innych magicznych sposobów czy przedmiotów. Może temu towarzyszyć wiara w istnienie nadnaturalnych mocy i energii.

W starożytności istniała tzw.:

- wyższa magia;
- niższa magia.

W książkach o Harrym Potterze mamy najczęściej do czynienia z **niższą magią** (której naucza się w Hogwarcie), ale np. Harry Potter czy Albus Dumbledore dokonują nieraz różnych czarów samą swoją **skupioną wolą (Samadhi)**, co zaliczamy do **magii wyższej, duchowej**. Niektórzy ludzie rodzą się ze zdolnościami magicznymi, przez co stają się czarodziejami, ale później muszą się uczyć magii w specjalnej szkole ezoterycznej, by osiągnąć pełną sprawność magiczną. Termin "magia" pochodzi od staroperskiego słowa "**mag**", oznaczającego kapłana starożytnej religii zoroastrijskiej, znawcę astrologii i numerologii. **MAG** staroperski, awestyjski jest przede wszystkim **kapłanem ognia** i rytu ogniowego, ceremonii ofiarnych takich jak powszechna już w Europie Agnihotra czy Agnistoma! **Magya** w rozumieniu sanskryckim czy awestyjskim to ziemską mądrość pozwalająca usuwać trucizny duszy dając w efekcie czystość i zdrowie oraz zdolność wpływania silną myślą na rzeczywistość, co dziś zwane jest psychotroniką lub parapsychologią!

CZARNA MAGIA

Jak każdy inny rodzaj magii, czarna magia jest znana od tysięcy lat. Jedną z najstarszych i najszerzej praktykowanych form czarnej magii jest magia wizualna. Zapuć się nieco poza znajome trotuary ulicy Pokątnej w obskurną ścieżkę nieopodal banku Gringotta, a znajdziesz się na ulicy Śmiertelnego Nokturnu, ulicy sprzedawców skurczonych głów, sznura wisielca, trujących świec i innych równie złowieszczych dobrodziejstw. Hagrid udaje się tam po środek przeciw ślimakom, jednak większość tutejszych gości trudni się czarną magią - działem magii zajmującym się głównie szkodzeniu innym. Wszystko co robi się uprawiając czarną magię robi się dla siebie i dla własnego zaspokojenia ciekawości czy głodu wiedzy, nie bacząc na dobro innych. Kiedy przedstawiciele wczesnych cywilizacji opracowali zaklęcia i magiczne słowa wibrujące mające leczyć choroby, sprowadzać deszcze na spalone suszą pola albo chronić wioskę przed złem czy niebezpieczeństwem to inni głowili się nad klątwami i pozostałymi nadprzyrodzonymi sposobami zadania bólu i zsyłania nieszczęść na złych sąsiadów. W ten sposób można odplącić za osobistą urazę, pozbyć się rywala w interesach albo zdobyć przewagę nad przeciwnikiem politycznym. Kiedy w 19 roku naszej ery zmarł wódz rzymski Germanik wiele dowodów wskazywało na to, że padł ofiarą czarnej magii wojennej. Pod podłogą i za ścianami jego sypialni odkryto ludzkie kości, spisane klątwy i kawałki ołowiu, znanego wówczas jako metal śmierci.

W Hogwarcie najmłodszy uczniowie poznają czarną magię studiując nikczemne praktyki czerwonych kapturków, wodników kappa, wilkołaków i innych groźnych stworzeń. Bardziej dojrzały uczniowie **uczą się bronić** przed czarno-magicznymi klątwami złych czarowników i czarownic, którzy stosują te bezprawne środki aby uzyskać całkowitą kontrolę nad innymi, zadać męki nie dotykając nawet palcem, a nawet popełnić morderstwo. **Magia obronna** bez względu na stosowane środki nie zalicza się do czarnej magii i każdy adept czy adeptka musi **doskonale opanować magię obronną** przed demonami i innymi złymi istotami! Wielu innych praktyk tradycyjnie uważanych za czarną magię - o ile nam wiadomo - nie obejmuje program nauczania w Hogwarcie. Jednak jak wieść niesie uczą ich w Durmstrangu, a nigdy nie zaszkodzi się dowiedzieć jakie sztuczki ma w zanadrzu kandydat na czarnoksiężnika.

Jedną z najstarszych i najszerzej praktykowanych form czarnej magii jest magia wizualna. Wykorzystuje się do niej **portret ofiary** albo jej glinianą czy **woskową figurkę**, które następnie są z rozmysłem okaleczane lub niszczone. Każda rana na figurce ma przynosić ból ofierze. W starożytnych Indiach, Persji, Afryce, Egipcie i Europie powszednie były używane **figurki woskowe** gdyż łatwo je wykonać a potem równie łatwo roztopić, co miało sprowadzić na ofiarę niszczącą chorobę lub śmierć. Niewielkie kukiełki robiono również z gliny, drewna lub materiału i malowano tak, by przypominał ofiarę. Do innych metod kaleczenia figurek zalicza się **wbijanie w nie szpilek** lub noży, co ma przysporzyć ofierze ból albo chorobę, a także zakopywanie w ziemi figurek wykonanych z substancji pochodzenia zwierzęcego albo roślinnego, aby zgniły. Inną starożytną formą czarnej magii była **nekromacja** z grackiego 'nekros' czyli "zwłoki" i "manteia" czyli "proroctwo", która polegała nawywoływaniu duchów zmarłych by z ich pomocą poznać przyszłość. **Magia obronna** używa sztuczek i technik zwierciadła magicznego, **Darpana**, tak aby odesłać naślany czar spowrotem do nadawcy lub przekierować na osoby z otoczenia głupiego czarnego maga o szkodliwych skłonnościach!

WYBRANE DZIEDZINY MAGII

Zaklęcia (mantramy), czarna magia, magia obronna, teleportacja, transmutacja, eliksiry, zielarstwo, legilimencja, oklumencja, numerologia, wróżbiarstwo.

ZAKLĘCIA - Magia to przede wszystkim magiczne zaklęcia i rytuały. Od tych najprostszych, poprzez uroki, przeciuroki, aż po straszliwe klątwy i ceremonie zaklinania. Zaklęcia można podzielić na werbalne z formułą wypowiedzianą na głos i niewerbalne - wypowiedziane w myślach.

CZARNA MAGIA - Uprawiana przez czarnoksiężników. Te czary są w Hogwardzie zakazane, a za użycie Zaklęć Niewybaczalnych (Avada Kedavra, Imperius, Cruciatu) dostaje się dożywocie w Azkabanie.

MAGIA OBRONNA - Czary magiczne pozwalające na obronę przez czarną magią, złym myśleniem i nienawistnym szkodzeniem nieumyślnym. Są to m.in. różnego rodzaju magiczne zaklęcia rozbijające, umożliwiające odbicie innych zaklęć, odsyłanie klątwy do nadawcy czy neutralizację uroków, itp.

TELEPORTACJA - Znikanie (deportacja) i pojawianie się w innym miejscu (aportacja). Wielcy Jogini w Indii znani są powszechnie z takich umiejętności!

TRANSMUTACJA - Zamienianie jednych rzeczy w inne, oraz sprawianie by przedmioty znikwały i pojawiały się. Żyjącym Mistrzem transmutacji jest Sathya Sai Baba, dobrze znany z tworzenia gadżetów duchowo-magicznych jak różańce czy pierścienie!

ELIKSIRY - Nie wszystko da się załatwić czarami. Sztuka sporządzania magicznych eliksirów wymaga skupienia, cierpliwości, precyzji i talentu. Podczas sporządzania maceratu, wywaru czy odwaru trzeba bardzo dokładnie przestrzegać instrukcji - wszystko jest ściśle określone, nawet ile razy, w którą stronę należy zamieszać. Niektóre eliksiry da się sporządzić w kilkadziesiąt minut, ale np. Felix Felicis waży się aż 9 miesięcy.

ZIELARSTWO - Może nie ma wielkiego związku z czarami, ale wiąże się z magicznymi eliksirami. Wiele magicznych ziół i grzybów jest niezbędne do sporządzania eliksirów uzdrawiających.

LEGILIMENCJA - Zdolność wydobywania uczuć i wspomnień z drugiej osoby. Można to zrobić używając samej legilimencji, albo w bardziej zdecydowany sposób, używając magicznego zaklęcia "Legilimens". W obu przypadkach bardzo ważny jest kontakt wzrokowy. Legilimencja nie jest czytaniem w myślach, umysł nie jest książką, którą można przeczytać, jest czymś bardzo złożonym. Ktoś kto bardzo dobrze opanuje legilimencję może np. wykryć czy ktoś mówi prawdę, czy kłamie.

OKLUMENCJA - Mało znana dziedzina magii, przeciwieństwo legilimencji. Opanowanie oklumencji pozwala na obronę umysłu przed penetracją z zewnątrz.

NUMEROLOGIA - Numerologia (gematria) jest rodzajem magii, która dotyczy cudownych właściwości liczb. Kogoś, kto praktykuje numerologię nazywamy numerologiem. Dzięki magii numerologii można łamać klątwy, odczytywać przeszłość i przyszłość człowieka, poznać kim jest z jego daty urodzenia, imion i nazwisk, miejscowości zamieszkania. Dobry numerolog może zaprogramować dobrą przyszłość i los poprzez odpowiednie przedstawienie, czy też ułożenie na nowo nazwiska i imienia osoby!

WRÓZBIARSTWO - Bardzo kontrowersyjna dziedzina magii. Wielu magów, czarodziejów, zresztą tak samo jak mugoli, nie wierzy w przepowiadanie przyszłości. Mimo to w książkach o Harrym Potterze dwie z przepowiedni (o słudze Czarnego Pana i o Harrym jako wybrańcu) odgrywają bardzo ważną rolę.

ELIKSIRY (Auszadhi) - są to magiczne napoje warzone w kociołkach, zwykle o uzdrawiających lub transformacyjnych cechach. Ich magiczne właściwości pozwalają na pewne zmiany rzeczywistości jak uzdrowienie. Przyrządzając magiczny eliksir, należy stosować się do "przepisu", gdyż odstępstwa od niego mogą spowodować niechciane efekty lub brak rezultatów. Elixiry to subtelna, a jednocześnie ścisła magiczna sztuka przyrządzania różnych substancji i mikstur. Niektóre osoby sądzą, że to w ogóle nie jest magia. Lecz, aby docenić piękno kipiącego kotła i unoszącej się z niego magicznej w swym wyglądzie pary, delikatną moc płynów, które pełzną poprzez umysł i usidlić zmysły trzeba dojrzeć małe światełko w tunelu i zrozumieć piękno magicznych eliksirów. Właśnie wtedy zauważycie, że eliksiry to równie coś ważnego jak transmutacja, czy obrona przed czarną magią, że eliksiry to też magia i to całkiem potężna.

W świecie Czarodziejów odpowiednią magiczną substancją można powstrzymać, spowolnić lub spowodować śmierć. Odpowiedni magicznie sporządzony wywar potrafi zapewnić nieśmiertelność, szczęście, a nawet miłość drugiej osoby. Potrafi zmusić do mówienia prawdy, a także ją zataić. W powieści o Harrym Potterze Severus Snape nowych uczniów witał zawsze słowami: "Mogę was nauczyć, jak uwięzić w butelce sławę, uwarzyć chwałę, a nawet powstrzymać śmierć". Elixiry to wyższy poziom wiedzy magicznej. Niewiedza i pośpiech w mieszaniu składników magicznych substancji grożą niebezpiecznymi skutkami. Cały proces tworzenia polega na konsekwentnym mieszaniu i dodawaniu składników do nowo powstającego eliksiru w szamańskim, magicznym kociołku.

ANTIDOTUM - stosowane są w celu odwrócenia efektu wywołanego przez eliksir magiczny.

LULEK CZAROWNY

Od czasów średniowiecznych czarownice hodowały pospolitą, lecz już teraz nieco zapomnianą magiczną roślinę

lulek czarny, bądź lulek jadowity. Po łacinie: *Hyoscyamus niger*. Był najczęściej wykorzystywany do leczenia bólu związanego z podeszłym wiekiem i reumatyzmem. Ponadto pasta - krem z liści lulka wcierany w okolice ramion dawał miłe uczucie unoszenia się w powietrzu, co niewątpliwie poprawiało samopoczucie starych czarownic. Niektórzy sądzą, iż wielki mag, czarodziej - nasz wieszcz narodowy - Adam Mickiewicz był pod wpływem tego środka pisząc: 'Młodości! ty nad poziomy wylatuj.' Nie ma jednak na to niezbitych dowodów. Dziś lulka możemy spotkać w pobliżu starych, opustoszałych domów, zamków, na bezdrożach, bądź rumowiskach. Dorasta do 80 cm wysokości, liście ma jajowate. Łodyga jest lepka i owłosiona. Kwiaty lulka, są ciemno, a wręcz brudno żółtego koloru, z fioletowym żyłkowaniem. Skupiają się w kątach liści i na szczycie rośliny. Lulek kwitnie od czerwca do sierpnia.

MANDRAGORA czyli ŻEŃ-SZEŃ

Mandragora jest to silny magiczny środek pobudzający, używa się jej, aby przywrócić pierwotną postać ludziom, którzy ulegli transmutacji lub zostali poddani złemu urokowi (na przykład spetryfikowani). Mają bladzieloną i cętkowaną skórę. Z główki wyrastają małe, kępiaste, czerwonawe liście. Mandragora jest składnikiem wielu antidotów. Jest jednak bardzo niebezpieczna, ponieważ jej krzyk jest zgubny dla każdego, kto go usłyszy. Póki mandragory są młode ich krzyki nie zabijają. Każdy po usłyszeniu ich głosu traci przytomność na kilka godzin. Niestety tylko dorosłe, więc i niebezpieczne mandragory mogą być używane jako antidotum. Czy roślina ta jest dorosła można poznać po tym, czy zeszyły już jej pryszcze i czy przeskakuje z doniczki na doniczkę. Jednakże czy wiecie czym mandragory są dla mugoli? Oto definicja nie magicznych ludzi: "Mandragora jest to korzeń rośliny zwanej Żeń-Szeń (popularnej w Azji). Jest podobna do małego człowieczka skulonego w dziwnej pozycji". Zabawne prawda? Przecież czarodzieje na całym świecie robią co mogą i starają się uchronić mugoli przed różnymi sprawami o których nie mają pojęcia. W tym przypadku rzucają czary okresowego zamrożenia życia, w celu "zamrożenia" w bezruchu mandragor aż mugole wyjdą poza zasięg ich krzyku. Ten czar został rzucony na wszystkie mandragory po międzynarodowej Konwencji Czarodziejów z 1709 roku (zgodnie z jej ustaleniami). Jednakże przed 1709 rokiem wielu mugoli padło ofiarą mandragor co zostało zapisane w ich historii. Dzisiejsi nie magiczni osobnicy uważają to za zacofane przesady. Jednakże i w XX wieku niektórzy mugole wierzą w magiczne właściwości mandragory. Uważają, że mandragora im bardziej przypomina człowieka tym ma większe magiczne właściwości i chroni przed nieszczęściami. Są bardzo blisko prawdy. Niestety wiedza ta czasem zostaje użyta przeciw światu. Adolf Hitler (na którego usługach był sam czarnoksiężnik Grindelwaldem, którego Albus Dumbledore obecny dyrektor Hogwartu pokonał w pojedynku w 1945 roku) wiedział o magicznych właściwościach mandragory. Został o tym poinformowany przez pewnego niemieckiego czarodzieja, który jednak ostrzegł go, że gdyby ta mandragora została zniszczona to szczęście odwróci się od kanclerza III Rzeszy. Aż do 1942 roku, mandragora leżała sobie bezpiecznie w górskiej rezydencji Hitlera w Alpach. Niestety została stamtąd wykradziona i zniszczona. Od końca 1942 roku szczęście opuściło Hitlera i ostatecznie przegrał wojnę 3 lata później. Ale i wcześniej mugole wiedziały o magicznych właściwościach mandragory. Chińscy cesarze wystawiali 10-tysięczną armię wojowników w celu obrony jednego (aczkolwiek dużego) pola Żeń-Szeniów.

POKRZYWA

Pokrzywa jest to roślina o parzących włoskach, czyli kwasie mrówkowym. Na całej kuli ziemskiej występuje około 110 gatunków, a w Polsce niestety tylko 3, więc nie będzie można zrobić profesjonalnego napar. Pokrzywa zawiera dużo witamin (C, A, K). Z jej liści otrzymuje się chlorofil oraz produkuje się środki do pielęgnacji włosów (nie tylko dla czarownic, ale również dla mugolek). Jednym z tych środków jest żegawka. Napar leczniczy z pokrzywy może pomóc w oparzeniach spowodowanych złą magią i czarami (np. zaklęciem *Incendio*), w ukąszeniach lub ugryzieniach magicznych stworzeń oraz nieprzewidzianych ścięciach włosów przez „nieprzyjaciela”. Podstawowymi składnikami takiego napar są: pokrzywy (od pięciu do ośmiu gatunków), rumianek polny, woda źródłana w niewielkiej ilości, małe kawałeczki skóry bądź innej części ciała jakiegoś smoka, (Hagrid jest wprost szczęśliwy, że jego ulubione zwierzątka mogły się na coś przydać). Do średniej wielkości kotła nalewamy wodę źródlaną, podgrzewamy ją, a następnie wrzucamy ugnieciony wcześniej rumianek. W czasie, gdy to się gotuje, skórę (lub inną część ciała smoka) gniecemy tak, aby zrobiło się miękkie jak plastelina. Następnie wrzucamy pokrzywę i gotujemy tą mieszaninę 48 minut (Muhurte). Po ugotowaniu napar jest już gotowy do użycia.

Pokrzywy jednak nie można mieszać z pewnymi magicznymi eliksirami. W niektórych przypadkach może to

spowodować zaccadzenie, a nawet wybuch. Pokrzywa, jak widać, jest bardzo dobrym środkiem leczniczym i zaradczy. Używanie jej profilaktycznie wzmacnia organizm, podnosi odporność na choroby, pomaga ochraniać się przed magicznymi stworzeniami oraz pomaga w odroście włosów. Pokrzywa może być również używana w o wiele prostszy sposób. Kiedy ktoś nas zdenerwuje, a w okolicy rosną takie „diabelskie”, magiczne roślinki, zrywamy je (najlepiej ręce mieć wtedy osłonięte) i uderzamy „osóbkę”. Można również walczyć „na pokrzywy”, ale gdy w pobliżu nie ma dorosłych (bo oni są jak mugole: nie znają się na żartach, nie twierdzą, że wszyscy oczywiście). Tak, więc pokrzywa parzy i pojawiają się czerwone krostki, ale to nic w porównaniu z jej szerokim zastosowaniem.

MAGIA NAUKOWO!

Magia to praktyki wpływania na ludzi, przedmioty, zdarzenia czy zjawiska fizyczne za pomocą środków okultystycznych i paranormalnych, a więc zasadniczo nie poddających się weryfikacji za pomocą ograniczonej metody naukowej, kolidujących z podejściem ateistyczno-racjonalnym. Powyższe określenia mogą również odnosić się do praktyk stosowanych przez kogoś w celu posłużenia się wspomnianym wpływem, oraz do wierzeń, które wyjaśniają rozliczne zdarzenia i zjawiska w obrębie magii. Mag, czyli osoba parająca się magią, stosuje różnorakie **gesty** (mudry), **zaklęcia** (czyli modlitwy i mantry), wypowiada inkantacje (wezwania) i inne czynności rytualne mające dać mu władzę nad siłami nadnaturalnymi, które według jego wiedzy dają wielką moc zmiany rzeczywistości. Rzekomy brak możliwości stwierdzenia powiązania między zastosowanym środkiem a ewentualnym efektem jest jednak ateistyczno-materialistycznym zwalczaniem prawdy duchowej znanej powszechnie od tysięcy! **Mugole** czyli konsumpcjonistyczni ateści, bezbożnicy, twierdzą że skuteczność działań magicznych i istnienie postulowanych przez magię sił nadnaturalnych pozostaje w sferze wiary. W podejściu naukowym, w popularnym odczuciu religia kato-chrześcijańska i jej inkwizycja utożsamiana jest z **zabobonem**, a działania pastorów i księży postrzegane są jako nieskuteczne lub wręcz oszukańcze. Dzięki tak negatywnych konotacji urzędowej religii narzucanej przymusową katechezą, **magia** zakorzeniła się w kulturze popularnej jako stały element nawet w literaturze powieści, poezji, bajkach dla dzieci oraz kampaniach uzdrowicielskich.

Słowo 'magia' pochodzi pierwotnie od **Magów** (staroperskie maguš, gr. μάγος), astrologów-kapłanów **Zoroastrizmu** z ludu Medów. W okresie hellenistycznym, greckie μάγος (magos) mogło być używane jako przymiotnik, lecz przymiotnik μαγικός (magikos, łac. magicus) również jest potwierdzony jako używany w I wieku (Plutarch), typowo występujący w rodzaju żeńskim, w sformułowaniu μαγική τέχνη (magike techne, łac. ars magica) "magiczna sztuka". Angielskie słowo magic weszło w użycie w jęz. angielskim pod koniec XIV wieku, pochodząc od starofrancuskiego słowa magique. Starofrancuski termin jest pochodzenia celtyckiego, używany już 1000 lat p.e.ch. Podobnie, pojęcie takie jak czarnoksiężstwo, (ang. sorcery), zostało zapożyczone około 1300 roku ze starofrancuskiego słowa sorcerie, z łaciny potocznie watykańskiej sortiarius (od sors - "przeznaczenie"), co znaczy "ten który wpływa na przeznaczenie". Czarownica (ang. sorceress) pojawia się również pod koniec XIV wieku, podczas gdy czarownik (ang: sorcerer) dopiero od roku 1526, a wcześniej używano pojęć takich jak druid czy staropolska Wiedźma czyli, „ta która wiedzę ma”!

Magia, to wielka nauka o porozumiewaniu się i kierowaniu ponadfizycznymi, bardzo subtelnymi, nadprzyrodzonymi potęgami. Jest też umiejętnością rządzenia i rozkazywania siłom przynależnym do niższych sfer. Magia to wiedza konkretna i doświadczalna, oparta na znajomości sił natury, dostępnych jedynie nielicznym, trudno bowiem je przeniknąć, a jeszcze trudniej zdobyć władzę, ponieważ należy unikać niebezpieczeństwa grzechu sprzeciwiania się prawu. Sztuka wpływania na świat zewnętrzny, jak i na umysł maga, za pomocą woli połączonej z wyobraźnią. W tym ujęciu **wyobraźnia** jest zdolnością umysłu do tworzenia wyobrażeń przedmiotów lub bytów, które nie są bezpośrednio postrzegane przez zmysły, **wola** natomiast siłą intencji, kierowaną i koncentrowaną przez świadomy umysł. **Magia** polega więc na tworzeniu wyraźnych, mentalnych obrazów, podtrzymywaniu ich za pomocą koncentracji i projektowaniu rzeczywistości. Jej istotą jest głębokie przekonanie, iż świat zewnętrzny jest odzwierciedleniem wewnętrznych obszarów duchowych oraz że zewnętrzne zjawiska rodzą się z sił, zapoczątkowanych w **dziedzinie ducha**. Można więc powiedzieć, że **Magia** jest sztuką dokonywania zmian świadomości zgodnie z wolą.

Osoby wierzące w magię uznają, iż w każdym etapie naszego życia mamy z nią do czynienia, niejednokrotnie nie zdając sobie nawet z tego sprawy. Najbardziej widocznym elementem jest według nich **potęga myśli**. Choć niektóre aspekty tego zagadnienia zostały w obecnych czasach już częściowo udowodnione przez psychologów, nadal wiele pozostaje uznawanych za typową magię przez ogół zdrowego społeczeństwa. Magowie i psychologowie, choć nie ze wszystkich kręgów, jawnie uznają za prawdę fakt, że jeśli poświęcamy czemuś bardzo

dużo uwagi, ma to większe szanse spełnienia, obojętnie czy to będzie obawa przed czymś, czy też pragnienie osiągnięcia czegoś. W podobny sposób działają nasze przekonania, określające nasze doświadczenie. To znaczy, że jeśli nauczono nas, wpojono nam, bądź my sami uznaliśmy za prawdę fakt, że dany autobus bardzo często się spóźnia, to najprawdopodobniej jeśli następnym razem pójdziemy na przystanek, autobus także się spóźni. Ten pogląd jest m.in. często używany przez **ezoteryków** do osiągnięcia zdolności paranormalnych poprzez zmianę wpajanego im od dzieciństwa np. przez rodziców mugoli ateistycznego poglądu, że nadprzyrodzone zdolności są niemożliwe.

SZAMANIZM TYBETAŃSKI

Podczas poznawania szamanizmu nauczysz się dostrzegać te aspekty świata duchowego, które nazywane są w starych kulturach tantrycznych bóstwami. Jest to personifikacja sił natury, której jesteś częścią. Dzięki magicznym technikom szamańskim zyskujesz nowy sposób na radzenie sobie ze swoją nieświadomą wcześniej częścią świadomości. Tradycja bon posiada różnego rodzaju ochronne bóstwa i duchy, które strzegą zarówno jej nauk i doktryn, jak również magicznych świątyń i świętych miejsc oraz praktykujących takich jak ty. Chociaż podobne są one w charakterze i wyglądzie do ochronnych, magicznych bóstw buddyzmu (srung-ma, chos-skyong), te z tradycji bon nie są południowo-indyjskiego pochodzenia ale wywodzą się z przedbuddyjskich, pogańskich bóstw Himalajów, Północnej Indii, Tybetu i Śang-Śung (Kaszmir, Afganistan). Każdy z tych strażników posiada swoje własne magiczne symbole i atrybuty, jak również mitologię i kult, w którym się je przywołuje i obłaskawia. W języku tybetańskim ci magiczni strażnicy (srung-ma) lub inaczej Obrońcy Bon, ich zasady (bka`), nauki lub doktryny (btsan-pa) są różnie nazywane: bon-srung, bon-skyong, bka`-srung, bka`-skyong, bstan-srung i bstan-skyong. W bon są dwa rodzaje strażników. Mogą oni być światowi ze swej natury (`jig-rten-pa` i srung-ma). Te istoty, pomniejsze bóstwa lub duchy zostały nawrócone na ścieżkę dharmy przez Gautama Buddhę lub innych wielkich mistrzów. Są one czującymi istotami tak jak my, ciągle krążącymi w samsarze. Chociaż mogą być bardzo potężne i wiele wiedzące w pewnych dziedzinach, nie są one ani wszechpotężne ani wszechwiedzące. Ich moc i wiedza mają swoje ograniczenia.

Kiedykolwiek **lama** (kapłan, mag, czarownik) lub praktykujący wzywa je, odpowiadając jakiś Rytuał Strażników, musi uważać, aby odpowiednio dobrać w medytacji właściwą formę czy też manifestację mocy bóstwa i złożyć ofiary, rzeczywiste lub zwizualizowane w umyśle, przygotowane uprzednio w celu ich przywołania. Strażnik lub inaczej **Sungma** jest związany przysięgą (dam-can) aby ochraniać nauki i ich praktykujących, ale w orszaku każdego Sungmy jest wiele Dregpa, agresywnych i aroganckich duchów, które łatwo wpadają w gniew i atakują, gdy są niewłaściwie traktowane. Dlatego w szczególności ci "poddani" muszą być obłaskawieni, a nawet przekupieni poprzez ofiary (mchod-pa, skt. pudża). Dopiero po przyjęciu tych ofiar z zadowoleniem i satysfakcją, są one znowu zmobilizowane (`chol-ba) przez praktykujących do wykonywania ochronnych zadań, do których się wcześniej zobowiązały. Modlitwy pojedynczych praktykujących nie są wystarczające. Ci strażnicy i duchy im podległe nie są oświeconymi istotami, dlatego muszą być przekupywane i nakłaniane do podtrzymywania swoich przyrzeczeń nawet poprzez groźbę. Jest to wymiana energii pomiędzy praktykującym i światem duchów - dawanie darów i ofiar ze strony praktykującego, skutkujące wykonywaniem zadań ze strony strażników. Znajduje to swoje odbicie w słowach Liturgii Rytu Strażników.

Innym rodzajem strażnika jest typ pozaziemski lub istniejący poza światem (`jig-rten las `das-pa` i srung-ma). Taki strażnik nie jest jakimś gorszym bogiem lub duchem pokonanym i nawróconym na dharmę i związanym pod przymusem przysięgą ale manifestacją lub duchem (sprul-pa) oświeconej istoty. Taka istota nie potrzebuje być przekupywana ofiarami aby zachowywać się odpowiednio i dla pożytku ludzkości, ponieważ od niepamiętnych czasów jest ona aktywną manifestacją oświeconego współczucia. Wszyscy Buddhowie (Mistrzowie, Awatarowie) i wielcy bodhisattwowie (Póławatarowie) posiadli magiczną zdolność stwarzania i emanowania takich, mających duchową naturę, strażników. Jednak w związku z taką manifestacją oświeconej świadomości, praktykujący czyni ofiary w ten sam sposób jak wobec światowych Strażników. Praktyka ta jest dla własnego pożytku w okresie rozwoju duchowego. Buddha lub oświecony strażnik nie potrzebuje ofiar. Szczodrość (sbyin-pa) jest pierwszą spośród Dziesięciu Doskonałości (phar phyin bcu) i nie ma lepszej drogi do nagromadzenia zastugi karmicznej niż poprzez hojność.

MAGIA ŚWIECY I OGNI

Wróżby z ognia i świec stanowią ważną część magii. Płonąca świeca jest magicznym symbolem ludzkiego życia, światła i spełniającej się ofiary. W wielu tradycjach dym z kadzidła lub płonącej świecy jest szczególnym, magicznym symbolem drogi, która łączy niebo i ziemię. Rytuały magiczne, w których używa się ognia, odwołują się do początku życiowych cykli i mają sprzyjać rozwojowi oraz szczęściu. Także w domu można skorzystać z magicznych sposobów zapewnienia sobie powodzenia. Aby móc palić świece w określonych intencjach, należy zaopatrzyć się w kolorowe świece, świeczniki, kapturek do gaszenia płomienia i ładną zapalniczkę, która będzie służyła tylko do tego celu. Nie zapala się magicznej świecy od zapalniczki, gdyż jej główka pokryta jest siarką, która dawniej symbolizowała szatana. Istnieje stary przesąd, że świec zapalonych w dobrej intencji nie gasi się przez zdmuchnięcie, aby "nie rozwiać" zgromadzonego szczęścia, a także nie "dusi" się ognia palcami.

Zaklęcia i magiczne rytuały związane z magią świec można podzielić na dwie grupy, w zależności od stopnia ich skomplikowania. Pierwsza grupa wymaga użycia od jednej do trzech świec we właściwych kolorach, które po prostu zapala się, aby płonęły w określonej intencji. Czary takie służą oczyszczaniu przestrzeni astralnej, zapewnianiu wzrostu przedsięwzięcia, uzyskiwaniu harmonii w związkach. Druga grupa czarów wymaga wielu świec w różnych kolorach, które ustawia się zgodnie z właściwym schematem na stole lub ołtarzu. Takie magiczne rytuały trwają często po kilka dni i związane są z odpowiednimi **fazami księżyca i konstelacjami** astrologicznymi. Czary takie służą wspomaganie określonych przedsięwzięć, zapewnianiu sobie mocy i opieki duchowych przewodników. Świece zapala się w określonej kolejności, a gasi zwykle w odwrotnym kierunku.

Przykładem takiego rytuału może być czar, który wykonuje się na siedem dni przed pełnią Księżyca, po której nastąpić ma wydarzenie, które wymaga wiele siły i odwagi. Na stole wokół **złotej świecy** (symbolizującej czarującego) ustawia się siedem **fioletowych** świec. Pierwszego dnia zapala się złotą i pierwszą fioletową świecę, a następnie rozmyśla o szczęśliwym przebiegu spodziewanego wydarzenia. Drugiego dnia zapala się złotą świecę oraz dwie fioletowe, trzeciego dnia złotą i trzy fioletowe, i tak dalej. W czarach i zaklęciach kolory świec są bardzo ważne. Odzwierciedlają podobieństwa i kojarzą się z odpowiednimi symbolami. Czar, w którym używa się niewłaściwych atrybutów, może się z tego powodu nie spełnić!

ZAKON HERMESA

Człowiek od zawsze próbował zrozumieć otaczający go świat. W czasach prehistorycznych by przeżyć bratał się z duchami. Później w erze mitów uważał się za pana świata, który może równać się bogom. Wtedy to w Europie i na Bliskim Wschodzie narodziła się zachodnia tradycja ezoteryczna. Był to początek **Zakonu Hermesa**. Z początku nie było żadnej formalnej organizacji. Potężni magowie zdobywali władzę, uznanie i postrach wśród tłumów. A gdy zyskali już należny rozgłos, pogłoski o ich pracach docierały do innych, którzy przysyłali swoich uczniów, by uszczknąć ich wiedzy i mądrości. Ludzie pokroju Hermesa Trismegistosa (**Henocha, Morja**), Salomona, Mojżesza, Jezusa, Szymona Maga, czy bezimiennych już dziś magów chaldejskich i perskich rozkazywali duchom, demonom i aniołom, zmieniali każdą materię w złoto, odkrywali tajemnice przyszłości, rozkazywali żywiołom czy w końcu zsyłali plagi na złych i niegodziwych. Ale to były efekty przeznaczone dla ludu - obojętne czy rzucane po to by zastraszyć ich czy też by ich wspomóc. Tak naprawdę ważne było co innego: **Wiedza**. Magowie krok po kroku poznawali tajemnice świata materii i świata duchów. Po raz pierwszy w historii pęd ku wiedzy pchnął nieliczne **Oświecone** jednostki do systematycznej pracy na rzecz odkrycia praw rządzących naturą. Co więcej, był to pęd uwarunkowany potrzebą poznania a nie jak wcześniej - potrzebami ochrony plemienia czy szczepu. Służebności zeszyły na dalszy plan - była to era magii praktykowanej dla samej magii.

Pierwsi magowie, nazwano ich później magami hermetycznymi od imienia największego z nich, musieli zaczynać od zera. Przed nimi byli tylko plemienni szamani, którzy mogli co najwyżej targować się, czy wyklócać z duchami. Co gorsza szamani ci praktycznie nie rozwijali się - rozwój praktyk magicznych był sprawą przypadku, gdy jakiś szczególnie utalentowany, zmyślny czarownik wypróbował nową metodę i przeżył. I tu leży największa zasługa magów hermetycznych: wymyślili metodę naukowego eksperymentowania z magią. Od podstaw sformułowali zasady zorganizowanego procesu badawczego, zasady eksperymentu, konstruowania teorii i jej dowodzenia w magii. Zastosowanie tych technik badawczych doprowadziło do sformułowania prawideł magii, zawartych w pracach **Henocha**, czyli **Hermesa Trismegistosa**, który następnie rozpowszechnił je tak, że stały się znane w całym basenie Morza Śródziemnego. Prawa kontaktu, podobieństwa i imion - z których człowiek pierwotny zdawał sobie sprawę tylko intuicyjnie - do dziś tworzą zasadniczy zrąb zachodniego okultyzmu i magii.

Twórca hermetyki, wielki Hermes Trismegistos (znany też jako Henoah i Morja), jest zarazem ojcem ezoteryki. Opracowana przez niego filozofia hermetyczna stanowi siedem zasadniczych praw, a pierwsze prawo głosi, iż **wszehobecnym jest duch, wszechświat posiada naturę umysłu**. Wszystko jest duchem, ponieważ źródło, kosmiczny korzeń wszystkiego, co żyje i nie żyje jest nieskończonym duchem Stwórcy, wyrażającym się poprzez **OM**. Człowiek, jako świadoma siebie i odczuwająca istota może doświadczyć tego nieskończonego ducha, jeżeli ów zmanifestuje się wewnątrz ludzkiej istoty. Dlatego każdy, kto chce doświadczyć tej magii transformacji - musi praktykować dźwięk **OM** codziennie.

Kolejny przełom nastąpił w średniowieczu. Po okresie zamętu spowodowanego upadkiem Rzymu, magowie Bonisagus i Trianoma zawiązali z jedenastoma innymi wielkimi magami tamtych czasów pakt o nieagresji. Wkrótce przerodził się on w trwałą organizację - **Nowy Zakon Hermesa**. Po raz kolejny w historii magowie hermetyczni potrafili tak urządzić się w społeczeństwie nieoświeconych, że mieli zapewnione utrzymanie, bezpieczeństwo i spokój niezbędny do badań. Tym razem prace magów przyniosły kolejne fundamentalne odkrycie - teorię względności praw rządzących rzeczywistością, teorię paradygmatów. Na podstawie tej teorii zaczęli kształtować świadomość magiczną w społeczeństwie. Niestety, być może nie trafili w swój czas, bo natrafili na opór. Tym razem nie była to tłuszcza, jak w okresach barbarzyństwa, ale organizacja o równej im sile, która przejęła od Hermetyków strukturę organizacyjną, metodologię działania i wiedzę o teorii paradygmatów - wszystkie najważniejsze atuty Zakonu Hermesa. Organizacją tą był ateistyczno-rzymski Zakon Rozumu, który niedostatki w zasobach nadrobił wyrabiając sobie szerokie poparcie różnych grup interesów oraz działając z zaskoczenia.

Ale i tym razem Hermetycy stanęli na wysokości zadania. Baldric du Salle z hermetycznego Collegium Tytalus powziął i zrealizował śmiały plan zrzeszenia różnych grup mistyków w jeden twór, nazwany **Radą Dziewięciu Tradycji Mistycznych**. Zrzeszono tradycje tak różne jak szamani i hermetycy, wiedźmiarze i cudotwórcy czy w końcu ekstatycy i asceci. Z tą siłą **Zakon Hermesa** przeszedł następne pół tysiąca lat. I kiedy inne tradycje gięły się przed Zakonem Rozumu, magowie hermetyczni pokroju doktora Dee, Paracelsusa czy rabiego Loewe wiodły sztukę magii (bo odebrano jej miano nauki) na coraz to nowe tory. Dziś nastał czas największych magów od czasów starożytności. Powstały nowoczesne koncepcje świata duchów, kwintesencji i funkcjonowania magii. Prace nad istotą magii doprowadziły do ujęcia jej w kategoriach funkcjonowania ludzkiego umysłu oraz istniejących archetypów. To z kolei doprowadziło do powstania duchowej magii opartej wyłącznie na **Oświeconej Woli Bożej**.

Nastał czas demitologizacji magii, a dzięki wysiłkowi **Magów Zakonu Hermesa** świadomość magiczna ludzkości jest większa niż kiedykolwiek wcześniej w historii. Jest również najwięcej w historii magów. Prace mistrzów zalegają półki bądź strony internetowe, a każdy może odwiedzić wielkich cudotwórców takich jak **Sathya Sai Baba**. Dziś można wybrać dowolną metodę magiczną - wszystkie zostały zrównane, wyekstrahowano z nich bowiem to, co wiedzie do **Oświecenia**, wszystkie zostały też tak przemieszane, by każdy indywidualnie mógł dążyć ku swojemu przeznaczeniu wybierając odpowiadającą mu grupę i Duchowego Mistrza. Więcej, dziś każdy swobodnie może zmienić wiarę na czas rytuału, bowiem dawne demony zostały sprowadzone do roli rekwizytów, które wyzwalają z archetypu moce, w zależności od ideału, jaki reprezentują. A wśród rzesz domorosłych czarowników, niedzielnych satanistów, niby-tantryków i fanów New Age wciąż przechadzają się **Mistrzowie Zakonu Hermesa**. Jedni patrzą ze zgrozowaniem na to w jaki sposób z magii po raz kolejny wysysa się duszę. Inni zacierają ręce wiedząc, że kiedy rozstrzygać się będzie Wojna Wstąpienia, będą dysponowali wieloma oddanymi duszami. Wszyscy zaś hermetycy pracują - jak od wieków.

ZAKON FENIKSA

Został utworzony przez Albusa Dumbledore'a w latach, gdy SAM-WIESZ-KTO był w pełni swoich mocy. Zadaniem Bractwa jest robienie wszystkiego, aby zły nie mógł zrealizować swoich planów. Progi które trzeba przekroczyć, aby zostać członkiem Bractwa, nie są zastraszająco wysokie. Chętna osoba musi być pełnoletnia (oczywiście w świecie czarodziejów), posiadać pewne uzdolnienia magiczne i powinna zwalczać Voldemorta (Satana, Asura) z całego serca. Oczywiście znajdą się i zdrajcy podobni do Glizdogona, ale to był na razie jedyny przypadek. Członkowie Zakonu nie mają łatwego życia, bo za swój opór przeciw siłom śmierciożerców płacą zdrowiem a czasami nawet życiem. Zakon wygasł na jakiś czas, gdy SAM-WIESZ-KTO utracił moc w wyniku spotkania z Harry'm Potter'em. Został ponownie reaktywowany w 1995 roku, aby znów stawić czoło siłom zła. **Feniks**, który jest jego symbolem, też odradza się ze swoich popiołów. Niewykluczone, że Dumbledore zapożyczył sobie nazwę od swojego feniksa o pocziwym imieniu "Fawkes". **Bractwo Fenixa** pomaga innym w potrzebie jak tylko może ale niektóre rzeczy są trudne do zdobycia i trzeba za nie płacić. Bractwo jest pośrednikiem dobra w dziele zwalczania zła. Bez Bractwa

świat by nie mógł istnieć tak więc zło trzeba zwalczać, a dobro powinno się zrozumieć i rozpowszechniać.

Skróty Powieści:

KF - „Harry Potter i Kamień Filozoficzny”

KT - „Harry Potter i Komnata Tajemnic”

WA - „Harry Potter i Więzień Azkabanu”

CO - „Harry Potter i Czara Ognia”

ZF - „Harry Potter i Zakon Feniksa”

KP - „Harry Potter i Księżę Półkrwi”

Redakcja opracowania
Mag Olorin Narayan

Autor: Mag Olorin Narayan

Artykuł pobrano ze strony eioba.pl